

ΜΕΣΗΜΕΡΙ

Στὴν ἡλιοστάλαγην ἔληά τὴν ἔχει σύρει,
 Ποῦ ὀλόδροσο ἠσκιοστάλαγμα σταλάζει,
 Κάτω ἀπὸ ἰτηὰ μελίκλαδη, ποῦ στάζει
 Βροχὴ μαργαριτόκλωνα ἔχουν γύρει
 Ταίρια ἄλλα, ἀπὸ τὸ σάρκινο κροντῆρι
 Τὴν ἡδονὴ νὰ πιῶνε... Τὰ λαγγάδια
 Τὰ γηλιακὰ ἐφλομῶσαν, τὰ λειβάδια
 Τὰ ποντινά, στὸ ἀδρόκαυτο λιοπῦρι,
 Σπιθοβολὴ ἀναβρᾶνε.. Ὡς ξεχειλᾶνε
 Τὰ νέα κρασσιά τ' ἀκνάτα, ἀναπηδᾶνε
 Οἱ νέες ὁρμές, κί' ὁ ὕπνος σὰν δαμάση
 Τὰ δυνατόνευρα ζευγάρια, ἀνθοβολᾶνε
 Χαμόγελα στὴν ὄψη—ὁ Χάρος θάνα
 Τὴ πλέριαν ἡδονὴ νὰ μᾶς κερᾶση !...

ΤΑΚΗΣ ΜΠΑΡΛΑΣ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ψυχὴ, πὸν τὴν μούσκεψε τὸ κυπαρίσσι
 Στὰ σκυθρωπὰ νερὰ τῶν πράσινων ὀνείρων,
 Ἄς ἀντικρούσει τὰ μαλλιά πὸν ἔχουν κυματίσει
 Στὴ ρόδινη ἀνάσα τῶν βραδυνῶν μύρων.

Τὰ παληὰ τ' ἀρώματα πὸς ἔχουν λιώσει
 Στὶς μικρὲς ληκύθους! Καὶ τὰ δάκρυα πὸς τρέχουν
 Ἄπ' τὰ λευκὰ ρόδα! Ἄν εἴχετε ἀπλώσει
 Τὸ μικρὸ χέρι χλωμὴ των ἀδελφί...

Τὰ φύλλα σιγοτρέμουνε τοῦ φθινοπώρου
 Κάτω ἀπ' τὸν ἴσκιο τοῦ ἐρχόμενου χειμῶνα.
 Ἄχ, οἱ ἐσπερινοὶ συλλογισμοὶ τοῦ ὀδοιπόρου
 Σὰν κόβει τὴν στερνὴ τοῦ ζάμπου ἀνεμῶνα!